

SLOVENSKO DUŠNO PASTIRSTVO V AVSTRALJI

SLOVENSKI DUHOVNIK V SYDNEJU:

p. Darko Žnidaršič, OFM,
311 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160
☎ (02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

E-mail: darko.znidarsic@parracatholic.org;
slomission.sydney@gmail.com

Poštne pošiljke na PO Box 280, Merrylands,
NSW 2160.

<https://glasslovenije.com.au/wp/slovenski-katoliski-misijoni-v-avstraliji/>

SLOVENSKI DUHOVNIK V MELBOURNU:

p. Simon Peter Berlec OFM
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.

☎ (03)9853 7787 **Faximile** (03)9853 6176;

Email: p.simonpeter@gmail.com;

slomission.melbourne@gmail.com

Poštne pošiljke na PO Box 3200, Kew VIC
3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«

E-mail: slomission.misli@gmail.com

<https://glasslovenije.com.au/wp/slovenski-katoliski-misijoni-v-avstraliji/>

SLOVENSKI MISIJON V ADELAIDI:

p. Simon Peter Berlec OFM, soupravitelj
Holy Family Slovenian Mission, 47 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

☎ 0455 444 912

Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v Mel-
bourne - Kew na zgornje številke.

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA
5007

Email: slomission.adelaide@gmail.com

<https://glasslovenije.com.au/wp/slovenski-katoliski-misijoni-v-avstraliji/>

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

- 3 Papež Leon XIV.: Jezusova velika noč
- 5 Mati vernega ljudstva - nov dokument o Mariji (Rok Blažič)
- 6 Litanije Matere Božje z novimi vzkliki
- 7 Litanije sv. Jožefa z novimi vzkliki
- 8 Pope Leo XIV and Patriarch Bartholomew Reject Violence in the Name of God (Linda Bordonì)
- 10 Božja govorica v naših cerkvah (Ambrož Kodelja, župnik)
- 11 100-letnica rojstva p. Valerijana (p. Darko)
- 12 Sv. Peter Jurij Frassati, človek blagrov
- 14 + Barica Brodnik, r. Rajk (p. Darko)
- 15 + Miranda Tull, r. Gropajc (p. Darko)
- 16 Kapelica & Memorial Stone Working Group (Mark Stariha)
- 18 800-letnica smrti sv. Frančiška Asiškega
- 19 Dekret o jubilejnem Frančiškovem letu in odpustkih
- 21 Prejem zakramentov; Naši pokojni
- 23 Veliki teden in velika noč 2026
- 24 D. Ravljen, Šimej iz Roža - 4.
- 28 Veliki teden in velika noč 2026
- 29 Dobrote in nasveti: Kostanjeviški presnec (p. Boštjan Horvat)
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglasi, voščilo
- 32 100-letnica rojstva p. Valerijana

Naslovnica - zgoraj:

P. VALERIJAN JENKO (1926-2018) ob 80.
rojstnem dnevu, 2006. Letos se spominjamo
100-letnice njegovega rojstva.

Spodaj: Po sv. maši v Šiški 24.1. smo se zbrali
v Frančiškovi dvorani. Srečanje je pripravil
p. Ciril A. Božič OFM, OAM.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.

Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela, kot pomoč za
vzdrževanje cerkve in dvorane.

Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela in Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.
Naslov 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands, NSW (vokal Warwick Rd.). **Poštne pošiljke na** PO Box 280,

Merrylands, NSW 2160. ☎ (02)9637 7147 **Faximile** (02)9682 7692 **Mobile** 0409 074-760;

E-mail: darko.znidarsic@parracatholic.org; pater.darko@gmail.com; slomission.sydney@gmail.com

Papež Leon XIV.: JEZUSOVA VELIKA NOČ

»Jezus je zaklical z močnim glasom in izdihnil« (Mt 27,50).

Vrhunec Jezusovega življenja sta: njegova smrt in križ. V evangelijih je to nekaj zelo dragocenega. Jezus ne umre tiho. Ne ugasne počasi, kakor luč, ki se iztroši, ampak zapusti življenje s krikom.

»Jezus je zaklical z močnim glasom in izdihnil.« V tistem klicu je vse: bolečina, zapuščenost, vera, podaritev. Ni samo glas telesa, ki klone, marveč poslednje znamenje življenja, ki se izroča. Pred tem klicem je Jezusovo vprašanje, eno najbolj groznih: »Moj Bog, zakaj si me zapustil?« (Mt 27,46) Sin, ki je vedno živel v tesni povezanosti z Očetom, sedaj izkusi tišino, odsotnost, brezno. Ne gre za versko krizo, marveč za poslednji trenutek ljubezni, ki se podarja vse do konca. Jezusov krik ni obup, ampak iskrenost, resnica vse do konca, zaupanje, ki vztraja tudi, ko vse molči.

V tistem trenutku se nebo zatemni in zagrinjalo v templju se pretrga. Kot bi vse stvarstvo bilo deležno tiste boli, in bi skupaj razodelo nekaj novega: Bog ne prebiva več za zagrinjalom, sedaj je njegovo obličje popolnoma odkrito v Križanem. To obličje je tu, v tem trpečem človeku, ki se razodene kot največja ljubezen. Tu lahko prepoznamo Boga, ki ne ostaja daleč, marveč se spusti do dna našega trpljenja. In stotnik, pogan, razume. Ne zato, ker bi poslušal nek govor, ampak, ker je videl Jezusa, kako je umiral: »Resnično, ta človek je bil Božji Sin!« To je prva izpoved vere po Jezusovi smrti. To je sad krika, ki se ni izgubil v vetru, ampak se je dotaknil srca. Ko včasih ne zmoremo povedati z besedami, izrazimo z glasom. Ko je srce polno, vpije. In to ni vedno znamenje slabotnosti, temveč utegne biti živo dejanje človeškosti.

Navadno imamo vpitje za nekaj neprimerne, kar moramo utišati. Evangelij pa mu daje neizmerno vrednost, ko nas spomni, da utegne biti klic, protest, želja, izročitev. Lahko celo skrajna oblika molitve, ko zmanjka besed. V tisto vpitje je Jezus položil vse, kar mu je ostalo: vso svojo ljubezen, vse svoje upanje. Da, ker tudi to je v vpitju: upanje, ki se ne vda. Vpijemo, kadar mislimo, da je še kdo, ki utegne poslušati. Vpijemo ne iz obupa, marveč iz želje. Jezus ni vpil zoper Očeta, ampak k Njemu. Tudi v tišini je bil prepričan, da je Oče tu. In tako nam je pokazal, da naše upanje lahko vpije, celo takrat, ko se zdi, da je vse izgubljeno. Tako postane vpitje nekaj duhovnega. Ni samo prvo dejanje ob našem rojstvu – ko jokajoč zagledamo luč sveta, temveč je tudi način, da ostanemo živi. Kričati pomeni povedati, da smo, da nočemo ugasniti v tišini, da lahko še nekaj podarimo.

So trenutki v življenju, ko bi ohraniti vse v sebi pomenilo iztrošiti se počasi. **Jezus nas uči, naj se ne bojimo vpitja, da je le iskreno, ponižno, usmerjeno k Očetu. Krik ni nikoli nekoristen, če se le rodi iz ljubezni.** In ni nikoli prezrt, če ga izročimo Bogu. To je pot, da ne klonimo pred cinizmom, da še naprej verujemo, da je drugi svet možen.

Bratje in sestre, naučimo se tudi tega od Jezusa: naučimo se krika upanja, ko napoči ura preizkušnje, ... da se zaupamo. Ne zato, da bi vpili zoper koga, ampak, da odpremo srce. Če bo naše vpitje resnično, utegne postati vrata za novo luč, za novo rojstvo. Kakor za Jezusa: ko se je vse zdelo končano, se je v resnici odrešenje šele začinjalo. Če trpeči glas naše človeškosti, združen s Kristusovim glasom, izrazimo z zaupanjem in svobodo Božjih otrok, lahko postane vir upanja za nas in za tiste, ki nas obdajajo.

V katehezah o Jezusu, našem upanju, razmišljamo o skrivnosti velike sobote. Božji Sin počiva v grobu. A ta njegova "odsotnost" ni praznina: je pričakovanje, polnost, v temi shranjena obljava. To je dan velikega molka, ko se zdi, da so nebesa obnemela in da je zemlja negibna, toda prav tu se zgodi najgloblja skrivnost krščanstva. To je tišina s polnim pomenom, kot telo matere, ki pred rojstvom hrani otroka, ki je že živ. Jezusovo telo so sneli s križa, ga skrbno povili, kot se ravna z dragocenostjo.

Evangelist Janez nam pove, da je bil pokopan na vrtu v »novi grob, v katerega še nihče ni bil položen« (Jn 19,41). Nič ni prepuščeno naključju. Tisti vrt spominja na izgubljeni raj, kjer sta bila Bog in človek združena. In tisti nikoli uporabljen grob spomni na nekaj, kar se mora šele zgoditi: je prag in ne konec. Ob stvarjenju je Bog zasadil vrt, sedaj se novo stvarstvo začne v vrtu: z zaprtim grobom, ki se bo kmalu odprl.

Velika sobota je tudi dan počitka. Po hebrejski postavi se prvi dan ne sme delati: po šestih dneh stvarjenja je namreč Bog počival (cfr 1 Mz 2,2). Sedaj počiva tudi Sin, ko je dovršil svoje delo odrešenja. Ne zato, ker bi bil utrujen, ampak zato, ker je dovršil svoje delo. Ne zato, ker bi se vdal, ampak, ker je ljubil vse do konca. Ničesar več nima dodati. Ta počitek je pečat na dovršeno delo, potrditev, da je to, kar bi moralo biti storjeno, res dokončano. To je počitek, poln Gospodove navzočnosti. Mi se s težavo ustavimo in počivamo. Živimo, kot bi nikoli ne bilo dovolj življenja. Tekamo, da bi izdelovali, da bi dokazali, da ne bi izgubili tal pod nogami. Evangelij pa nas uči, da, če se znamo ustaviti, je to znamenje zaupanja, ki se ga moramo naučiti. Velika sobota nas uči odkriti, da življenje ni vedno odvisno od tega, kar napravimo, ampak tudi od tega, kako se znamo posloviti od tistega, kar smo uspeli narediti.

V grobu Jezus, živa Očetova Beseda, molči. A prav v tej tišini začne vreti novo življenje. Kakor seme v zemlji, kakor tema pred zoro. Bog se ne boji časa, ki mine, ker je tudi Gospod čakanja. Tako tudi naš "nekoristni" čas, tisti v pavzah, v prazninah, v nerodovitnih trenutkih, utegne postati naročje vstajenja.

papež Leon XIV.

(Prim. Marija, kras Strunjana, 14. in 21.9.2025, str. 1)

MATI VERNEGA LJUDSTVA - NOV DOKUMENT O MARIJI

Dikasterij za nauk vere je 4. novembra 2025 predstavil nov dokument (noto) z naslovom *Mati vernega ljudstva* (*Mater populi fidelis*), ki ga je odobril tudi papež Leon XIV. Z njim so želeli odgovoriti na številna vprašanja, ki jim jih verniki, gibanja in teologi zastavljajo v zvezi z marijanskimi pobožnostmi, posebej glede nekaterih imen, ki se uporabljajo za Marijo.

Besedilo je sad tridesetletnega raziskovanja, cilj pa je bil poiskati pravo ravnotežje med edinstvenostjo Kristusovega sredništva in Marijinim sodelovanjem pri odrešenju. Zato svari pred uporabo nekaterih marijanskih izrazov, ki lahko zakrijejo to ravnotežje in sprožajo dvome med verniki, če jih ne spremlja podrobna razlaga.

Imena, ki se jih je bolje izogibati

Do nesporazumov lahko pride predvsem pri izrazih, ki opisujejo Marijino sodelovanje pri odrešenju. Naziv *Soodrešenica* je po mnenju piscev neprimeren: »Pri tem nazivu tvegamo, da zakrije Kristusovo edinstveno odrešensko posredovanje in zato lahko povzroči zmedo in neravnovesje v harmoniji resnic krščanske vere.« Pri tem navaja stališče papeža Benedikta XVI., ki je sicer zagovornikom tega naziva priznaval dobre namene, a je opozoril, da se preveč odmika od Svetega pisma in izročila. Tudi papež Frančišek je bil do naziva zadržan in je dejal, da se Marija nikoli ne bi predstavila kot soodrešenica, ampak kot učenka svojega Sina.

Drugi naziv, ki ga obravnava besedilo, je *Srednica*: po eni strani opozarja, da je Kristus edini Srednik, po drugi strani pa se pojem sredništvo uporablja tudi za sodelovanje, ki ga lahko uporabljamo tudi za Marijo, v kolikor je omogočila učlovečenje Božjega Sina. Dokument sicer svetuje, da se izogibamo uporabi naziva »Srednica vseh milosti«, ki lahko namiguje na »neodvisni ali vzporedni« vir. Kot poudarja, Marija ni vir milosti, ampak je »milosti polna«.

Zaklad marijanske pobožnosti

Pisci ob tem poudarjajo, da so marijanske pobožnosti pravi zaklad Cerkve. Kot je zapisal prefekt dikasterija kardinal Víctor Fernández, ne gre za to, »da bi popravljali pobožnost Božjega vernega ljudstva, ki v Mariji vedno znova odkriva zatočišče, moč, nežnost in upanje, temveč predvsem za to, da bi jo ovrednotili, prepoznali njeno lepoto in jo spodbujali.« Fernández ob tem dodaja, da so se v zadnjem času pojavila različna gibanja, ki zagovarjajo nove dogmatske izraze, ki lahko zmedejo preproste vernike. Namen je torej poglobiti temelje marijanske pobožnosti v luči Kristusa kot edinega Odrešenika in s tem potrditi katoliški nauk, da je pri Mariji vse usmerjeno h Kristusu in njegovemu odrešenskem delu.

Dokument je bolj naklonjen nazivom, ki poudarjajo Marijino materinsko vlogo, kar je razvidno že iz njegovega naslova. Kot so zapisali, je Marija kot mati vernikov »ženska manifestacija tega, kar lahko Kristusova milost doseže v človeku«. Dokument potrjuje tradicionalne Marijine nazive, ki jih je Cerkev že priznala: *Mati Božja*, *Mati Cerkve*,

Mati usmiljenja, Priprošnjica, Pomočnica kristjanov, Kraljica miru, Mati dobrega sveta.

Rok Blažič

(<https://www.druzina.si/clanek/je-marija-soodresenica>)

LITANIJE MATERE BOŽJE Z NOVIMI VZKLIKI

Pokojni papež Frančišek je leta 2020 vpeljal nekaj novih vzklikov v litanije Matere Božje. Ker novih vzklikov vsi ne poznamo, jih predstavimo tukaj.

Gospod, usmili se
Kristus, usmili se
Gospod, usmili se
Kristus, sliši nas
Kristus, usliši nas
Bog Oče nebeški, – usmili se nas
Bog Sin, Odrešenik sveta
Bog Sveti Duh
Sveta Trojica, en sam Bog
Sveta Marija, – prosi za nas
Sveta Mati božja
Sveta devic Devica
Mati Kristusova
Mati Cerkve

Mati usmiljenja

Mati milosti božje

Mati upanja

Mati prečista
Mati brezmadežna
Mati nedolžna
Mati deviška
Mati ljubezniva
Mati čudovita
Mati dobrega sveta
Mati Stvarnikova
Mati Odrešenikova
Devica najmodrejša
Devica častitljiva
Devica hvale vredna
Devica mogočna
Devica milostljiva
Devica verna
Podoba pravice

Začetek našega veselja
Posoda duhovna
Posoda časti vredna
Posoda vse svetosti
Roža skrivnostna
Stolp Davidov
Stolp slonokosteni
Hiša zlata
Skrinja zaveze
Vrata nebeška
Zgodnja danica
Zdravje bolnikov
Pribežališče grešnikov

Tolažba migrantov

Tolažnica žalostnih
Pomoč kristjanov
Kraljica angelov
Kraljica očakov
Kraljica prerokov
Kraljica apostolov
Kraljica mučencev
Kraljica spoznavalcev
Kraljica devic
Kraljica vseh svetnikov
Kraljica brez madeža izvirnega greha
spočeta
Kraljica v nebesa vzeta
Kraljica presvetega rožnega venca
Kraljica družine
Kraljica miru
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, –
prizanesi nam, o Gospod.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, – usliši nas, o Gospod.
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, – usmili se nas.

Prosi za nas, sveta božja Porodnica.
Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Gospod Bog, vedno naj se veselimo zdravja na duši in na telesu. Na priprošnjo svete Device Marije nas reši zemeljskih bridkosti in nam daj uživati nebeško veselje. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

LITANIJE SVETEGA JOŽEFA

V letu sv. Jožefa 2021 je papež Francišek objavil pismo "Patris corde" ("Z Očetovim srcem") in litanijam sv. Jožefa dodal sedem novih vzklikov. Kongregacija za bogoslužje je poslala pismo predsednikom škofovskih konferenc 1.5.2021.

Gospod, usmili se.
Kristus, usmili se.
Gospod, usmili se.
Kristus, sliši nas.
Kristus, usliši nas.

Bog Oče nebeški, – usmili se nas.

Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Sveta Marija, – prosi za nas.

Sveti Jožef,
Slavni sin Davidov,
Luč očakov,
Ženin Božje Porodnice,

Odrešenikov varuh,
Čisti varuh Device,
Rednik Sina Božjega,
Skrbni branitelj Kristusov,

Služabnik Kristusov,
Služabnik odrešenja,
Glavar svete Družine,

Jožef najpravičnejši,
Jožef najčistejši,
Jožef najmodrejši,
Jožef najsrčnejši,
Jožef najpokornejši,
Jožef najzvestejši,

Ogledalo potrpežljivosti,
Ljubitelj uboštv,
Zgled delavcev,
Kras domačega življenja,
Varuh devic,
Steber družin,

Opora v težavah,
Tolažnik nesrečnih,
Upanje bolnikov,
Zavetnik izgnancev,
Zavetnik potrtilih,
Zavetnik ubogih,
Zavetnik umirajočih,
Strah hudobnih duhov,
Zaščitnik svete Cerkve,
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, –
prizanesi nam, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, –
usliši nas, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, –
usmili se nas.

Postavil si ga za gospodarja svoji hiši.

- In za vladarja vsej svoji posesti.

Molimo. Dobri Bog, v svoji previdnosti si izbral svetega Jožefa za moža Materi svojega Sina. Častimo ga kot varuha na zemlji, naj nam bo tudi priprošnjik v nebesih. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

POPE LEO AND PATRIARCH BARTHOLOMEW REJECT VIOLENCE IN THE NAME OF GOD

Pope Leo XIV and Ecumenical Patriarch Bartholomew I signed a Joint Declaration in Istanbul reaffirming their commitment to the path toward full communion and forcefully rejecting any use of religion to justify violence.

On the third day of his Apostolic Visit to Türkiye, Pope Leo XIV travelled to the Patriarchal Church of St. George in Istanbul, where he joined Ecumenical Patriarch Bartholomew I for the solemn recitation of the Doxology and the signing of a Joint Declaration that reaffirms their shared commitment to the path toward restored full communion and their united rejection of any appeal to religion to legitimize violence.

“We reject any use of religion and the name of God to justify violence.”

“The goal of Christian unity,” the Declaration states, “includes the objective of contributing in a fundamental and life-giving manner to peace among all peoples. Together we fervently raise our voices in invoking God’s gift of peace upon our world.”

Noting that “tragically, in many regions of our world, conflict and violence continue to destroy the lives of so many,” the Pope and the Patriarch issued an appeal “to those who have civil and political responsibilities to do everything possible to ensure that the tragedy of war ceases immediately, and we ask all people of good will to support our entreaty.”

The encounter between the two leaders took place on the eve of the Feast of Saint Andrew, the First-Called Apostle and patron of the Ecumenical Patriarchate.

Opening their declaration with the words of the Psalmist, “O give thanks to the Lord, for he is good, for his steadfast love endures forever,” the Pope and the Patriarch express gratitude for the grace of a fraternal meeting rooted in ecclesial charity and fidelity to the will of Christ.

A shared call to unity in the truth of the Gospel

Pope Leo and Patriarch Bartholomew recall that the search for full communion is grounded not in human diplomacy but in obedience to the Lord’s prayer in the Gospel of John: “that they may all be one... so that the world may believe.”

They affirm their determination to continue walking together “in love and truth,” inviting all the faithful—clergy, monastics, consecrated persons, and lay people—to pray and work for the fulfillment of this divine petition.

Nicaea at 1700: A confession shared and received

The Declaration reflects on the 1,700th anniversary of the First Ecumenical Council of Nicaea, commemorated the day before.

In it, the two leaders describe Nicaea as “a providential event of unity,” noting that

its importance lies not only in historical memory but in ongoing openness to the Holy Spirit who guided the Council.

They state that Christians are bound together by the faith confessed in the Nicene Creed: the confession of Jesus Christ, “true God from true God, homoousios with the Father,” who became incarnate for our salvation, died and rose again, ascended into heaven, and will come in glory to judge the living and the dead.

This shared reception of the Creed, they write, allows the Churches to confront common challenges “with mutual respect... and genuine hope.”

“Endowed with this common confession, we can face our shared challenges in bearing witness to the faith expressed at Nicaea with mutual respect, and work together towards concrete solutions with genuine hope.”

A common date for Easter: continuing discernment

Expressing gratitude that this year all Christians celebrated Easter on the same day, Pope Leo XIV and Patriarch Bartholomew I describe this as a gift of divine providence. They renew their willingness to continue the discernment already underway “for celebrating together the Feast of Feasts every year,” praying that all Christians may be guided “in all wisdom and spiritual understanding.”

Linda Bordon

(<https://www.vaticannews.va/en/pope/news/2025-11/joint-declaration-pope-leo-xiv-ecumenical-patriarch-bartholomew.html>)

PIRHOVANJE 2026

Na velikonočni ponedeljek, 6. APRILA 2026,
spet lepo vabljeni v NAŠ MERRYLANDS!

Veliko se bo dogajalo:
Ob 9.30 SV. MAŠA v naši cerkvi sv. Rafaela.
Po sv. maši DRUŽENJE V DVORANI, KOSILO (\$ 30),
TEKMOVANJE V SEKANJU PIRHOV, SREČOLOV...
(Izkupiček bo za obnovo kapelice na našem pokopališču sv. Rafaela
v Rookwoodu.)
Priporočamo se za dobitke, za tekmovalce, pa za pirhe in potice!

DOBRODOŠLI V NAŠEM MERRYLANDSU,
DA BOSTE VESELEGA SRCA IN DA BOMO VESELI SKUPAJ!

*Prijavite se čimprej: osebno po naših sv. mašah
(Olga Konda, 0435 573 640) ali po telefonu 0409 074 760 (p. Darko).*

BOŽJA GOVORICA V NAŠIH CERKVAH

“Dragi gospod župnik!

To bi Vam rada povedala, da je danes Cerkev zamrznjena v nek drugi čas in govori jezik, ki ga je težko poslušati. V tem cerkvenem jeziku je preveč formalizmov, oguljenih fraz, svetopisemskih citatov, ki so težko dojemljivi za sodobnega človeka, potem so tu še sklicevanja na papeževe izjave. Govorica, ki jo slišimo pri pridigi v cerkvi, je mnogokrat dolgočasna in nezanimiva. - Poslušalci v cerkvi - verniki - pogrešamo pogumnih besed, ki bi segle v globino Božjega razodetja in presegle človekovo govoričenje...

Bodite lepo v senci in premlevajte gornje besedilo!”

Vdana Olga

Lepo pozdravljeni, gospa Olga!

Vaše pismo me ni prizadelo, nasprotno, dalo mi je misliti. Zato najprej kratek klepet. Po drugem vatikanskem koncilu smo doživeli preobrat pri liturgiji in uvedbo narodnega jezika pri cerkvenem obredju. V zgodovini Cerkve, pa tudi vsakega naroda, je bil to zgodovinski dogodek. Kar se tiče slovenskega jezika, priznam, da so liturgične knjige, ki jih uporabljamo, jezikovno dovršene, pričakujemo pa tudi novo mašno knjigo.

Kdor ima opravka s katerikoli jezikom, ve, da se ta spreminja in izpopolnjuje. Prav zato je treba skrbeti, da sledimo jezikovnim novostim in da je v našem govornem jeziku (oznanjevanju - pridiganju) čim manj anahronizmov, pa tudi odvečnih besed, da pridigi ali govoru ne odvzamejo bistva. Lep materni jezik ohranjamo in izpopolnjujemo z branjem. Razni “Youtube-i” nam tega ne nudijo, ampak nam naš materni jezik popačijo. Pri oznanjevanju veliko uporabljamo Sveto pismo ali citate iz njega. Vedeti moramo, da je to pisano v duhu časa, ko je bila Božja beseda razodeta ljudem in so jo sveti pisatelji zapisali, zato moramo te citate, kot tudi dele Svetega pisma, poslušalcem razložiti in ne jih samo omenjati. Besedilo za pridigo si duhovnik sam oblikuje. Za to ima na voljo določeno literaturo, ki mu pri tem pomaga. Nekateri duhovniki pridige pišejo in jih preberejo. Drugi si naredijo točke in z njimi oblikujejo pridigo. Dobijo pa se tudi tu pa tam duhovniki, ki se na pridigo ne pripravijo, zato vsaj včasih “mlatijo omlačeno slamo”, kar je škoda. Tako se lahko dogodi, da je “govorica, ki jo slišimo v cerkvi, dolgočasna in nezanimiva.”

Pa še o pogumnih besedah! Ne vem, kaj kdo pod tem pojmuje. Mene so pretresle besede, ki sem jih slišal ob državnih volitvah, ko je neka pridiga v cerkvi imela prizvok politične propagande. To ni spadalo v cerkev! Prav tako sem se neprijetno počutil, ko sem bil v neki cerkvi pod korom med možmi in je pri pridigi zelo grmel. - Videl sem, da so možje ob meni godrnjali, na tiho celo “bentili”, jaz pa sem gledal v tla. Zastavlja se mi tudi vprašanje: “Kdaj in kaj naj duhovnik tudi pove, ko v župniji vidi določene probleme, o katerih je po vesti dolžan, da o njih spregovori?” Tu sta potrebni modrost in spretnost v govoru. Gotovo so pogumne besede potrebne, še zlasti ob nesrečah, boleznih in na romanjih... Pridiga bi morala ljudi dvigati in jih spodbujati. Od maše bi morali vsi oditi opogumljeni in ne potrti. Saj smo obhajali Gospodovo gostijo!

Ob vsem tem pa še to: “Velikokrat pozabljamo na delovanje Božjega Duha.” So trenutki v našem življenju, ki se nas dotaknejo in jih nosimo s seboj celo življenje. So pa tudi trenutki, ti so lahko tudi v cerkvi, ki nas prizadenejo. Zakaj? - Odgovoriti na to je težko. Lahko pa vse to razumemo kot delovanje Božjega Duha, ki ob besedah, ki jih slišimo, odpre našo notranjost, kar je za nas dobro in je pomembno tudi za naše zveličanje.

Tudi Vi, draga gospa Olga, se imejte lepo v senci, ob skodelici kave, pa še ob kepici sladoleda.

Ambrož Kodolja, župnik, Doberdob

100-LETNICA ROJSTVA P. VALERIJANA

V Ljubljani v Šiški smo se 24. januarja 2026 zbrali k sveti maši za pokojnega p. Valerijana ob 100-letnici rojstva in se srečali v Frančiškovi dvorani.

Somaševanje je vodil naš bivši provincial p. dr. Viktor Papež. V dvorani smo se srečali patrovi in naši domači, sorodniki, prijatelji, bratje frančiškani, sestre frančiškanke, slovensko-avstralski rojaki ter pesnik Tone Kuntner.

Ogledali smo si film ob 85-letnici našega dolgoletnega duhovnega očeta in slike ter bili veseli drug drugega ter številnih dobrot, celo velika pizza ni manjkala.

P. Valerijan je skoraj vse svoje duhovniško življenje posvetil Slovencem po svetu, enajst let v ZDA in 51 let Slovencem v Avstraliji, ustanovil Slovenski misijon in zgradil cerkev sv. Rafaela v Sydneyu v Merrylandsu. Za svoje delo je prejel številna priznanja in državno odlikovanje Avstralije in Slovenije. Njegov spomin ostaja, mi pa ga tudi ponesimo v naše življenje!

p. Darko

SVETI PETER JURIJ FRASSATI – »ČLOVEK BLAGROV«

Ko govorimo o mladih svetnikih, ki so s svojo preprostostjo, veseljem in požrtovalnostjo zaznamovali Cerkev, imamo med novejšimi vzori sv. Petra Jurija Frassatija.

Rodil se je 6. aprila 1901 v Torinu v ugledni družini. Že kot najstnik je odkril v sebi globoko ljubezen do Boga in bližnjega, zlasti do najrevnejših.

Peter je živel kakor drugi mladi fantje. Rad je hodil v gore, smučal, se družil s prijatelji in igral na harmonij. Znan pa je bil po tem, da je bil zelo občutljiv za ljudi v stiski. Skrivaj je hodil k bolnikom, pomagal brezdomcem, prinašal hrano družinam v stiskah in daroval tudi tisto, kar je sam potreboval. Pogosto je rekel: »Jezus me obiskuje v svetem obhajilu; jaz ga obiskujem v ubogih.«

Vir njegove moči je bilo zakramentalno življenje. Vsak dan je molil rožni venec, se udeleževal svete maše in iskal trenutke tišine pred Najsvetejšim. Njegova vera ni bila nikoli vsiljiva, bila pa je globoko pristna. Prijatelji so se ga spominjali kot »sončnega človeka«, ki je znal združiti veselje, humor in resno osebno zavezo Kristusu. Kljub mladosti se je dejavno vključil v družbo. Bil je član Katoliške akcije, član dominikanskega svetnega reda, zavzemal se je za pravičnost in se ni bal braniti krščanskih vrednot v času političnih napetosti. Vse to je počel z milino in dostojanstvom, ki sta izvirala iz njegove vere.

Dne 4. julija 1925 je umrl po hudi bolezni, star komaj 24 let. Obiskal je bolnika in se okužil z otroško paralizo. Na njegovem pogrebu se je zbralo nešteto revnih ljudi, ki so šele takrat njegovi družini razkrili, koliko dobrega je skrivaj storil.

Leta 1990 ga je papež sv. Janez Pavel II. razglasil za blaženega in ga poimenoval »človek blagrov«. Papež Leon XIV. pa ga je razglasil za svetnika 7. septembra 2025, skupaj s Karlom Acutisom. Peter Jurij Frassati je še danes živ zgled, da je svetost mogoča tudi v mladosti – in da se začne pri majhnih dejanjih ljubezni. Naj nas njegova bližina Bogu in odprtost do sočloveka navdihujeta v našem vsakdanu.

Sveta Peter Jurij Frassati in Karel Acutis, prosita za nas!

IZBRANE MISLI SV. PETRA JURIJ FRASSATIJA

- »Življenje je lepo, kadar se trudiš delati dobro.«
- »Svetost ni težka: dovolj je, da se je lotimo korak za korakom.«
- »Pristna sreča ne izvira iz udobja, ampak iz čiste vesti in žrtvovanja za druge.«
- »K Bogu gremo smeje; nehajmo si delati skrbi!«
- Njegova znamenita beseda je bila: »*Verso l'alto!*« – »*V višave!*« Ti dve besedi, nekoč na hitro pripisani na fotografijo z gora, razkrivata več kot le njegovo ljubezen do plezanja. Izražata način, kako je Peter živel: vedno v gibanju k Bogu, k drugim in k nečemu večjemu.
- »Bog nam ne odvzema veselja, ampak ga podarja v obilju.«
- »Želim si živeti, ne vegetirati; življenje je poslanstvo.«

•Molitev na priprošnjo svetega Petra Jurija Frassatija

Bog, naš Oče, daj nam pogum, da se vzpnemo višje, da opustimo skušnjave povprečnosti in banalnosti. Daj, da se bomo, tako kot Peter Jurij, odpri veliki stvarni in z veseljem sprejeli tvoje povabilo k svetosti. Ne dovoli nam, da bi zaradi lažne skromnosti verjeli, da nismo poklicani k temu ali da je to onkraj naših moči. Po priprošnji Petra Jurija nam daj milost, da bomo z zaupanjem hodili po poti "navzgor". Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

(Prim. Župnijski list Domžale, 23.11.2025, 2; <https://si.aleteia.org/2025/09/25/dve-molitvi-na-priprosnjo-k-svetima-karlu-acutisu-in-petru-juriju-frassatiju>; <https://www.zupnija-ljpolje.si/v-visave-s-petrom-jurijem-frassatijem/>)

Nova svetnika, sv. Peter Jurij Frassati in sv. Karel Acutis.

»Gore nas prekalijo in pripravijo na neizogibne boje, ki nas čakajo. To pa od nas zahteva troje: vztrajno in zaupno molitev, da nam bo Bog naklonil svojo milost, brez katere so vsa naša prizadevanja zaman; red in disciplino, da se bomo lahko v pravem trenutku dejavno odzvali; in odpoved svojim strastem ter samemu sebi. Brez teh kreposti ne moremo doseči cilja.«
(sv. Peter Jurij Frassati)

V hvaležen spomin: + BARICA BRODNIK, r. RAJK (* 26.11.1939, + 1.5.2025)

V četrtek, 1. maja 2025, je v bolnišnici v Bulli-ju (Bulli, NSW) nepričakovano umrla Barica - Barbara Brodnik, rojena Rajk, dolgoletna cerkvena pevka in voditeljica našega cerkvenega pevskega zbora v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju - Wollongongu.

Rodila se je 26. novembra 1939 v Bojanji vasi pri Radovici kot sedma od štirinajstih otrok. Brat Lojze, duhovnik, je bil deveti. - Barica se je leta 1962 poročila s Slavom Cajnarjem iz Križevske vasi pri Metliki. Žal se je mož Slavo kmalu smrtno ponesrečil v gozdu. Barica in sin Tonček sta se odpravila v Avstralijo, kamor sta ju povabila njena sestra Ivanka in mož Anton Šimec. P. Valerijan Jenko ji je predstavil Lojzeta Brodnika, rudarja, ki je bil iz slovenske rudarske družine, rojen v Franciji. Leta 1966 sta se Lojze in Barica poročila. Rodili so se še trije otroci: Mojca, Bridget in Louis – Joseph. Družina je bila dejavna v slovenski skupnosti v Wollongongu, v župniji St. Columbkille v Corrimalu in na slovenskih – mladinskih koncertih, ki smo jih prirejali v Avstraliji celih 40 let. Barica je več kot petdeset let prepevala v župnijskem zboru v Corrimalu. V slovenski skupnosti v Wollongongu, v naši cerkvi vseh svetih pa je dolga leta vodila petje in pevski zbor. Kadar je bilo potrebno, je igrala orgle. Rada se je udeleževala tudi slovenskih maš, slovesnosti in pogrebov v Sydneyu, zapela na koru in na srečanjih, oblekla narodno nošo. Bila je skrbna žena in mama svoji družini in še drugim našim ljudem. Če je bila kdaj zadrega, je ona svetovala, pomagala. Skoraj vedno je prinesla kakšno pecivo, ocvrte miške, jabolčni zavitek ali druge domače dobrrote. Z ljubeznijo je skrbela za domači vrt. Rože so krasile njen dom in našo cerkev. Zelo jo pogrešamo, saj je bila tako pozorna do nas vseh.

V večletni bolezni ni obupala, ampak je raje z veselim srcem razveseljevala vse okrog sebe. Bila je tudi pesnica, pripravila kdaj kratek govor. Možu Lojzetu je ob njegovi smrti leta 2017 sama spregovorila v slovo. Pred kratkim je umrla naša pevka Miranda Tull, s katero sta bili veliki prijateljici. Pri lanskim velikonočnim maši ji je Barica kratko spregovorila v slovo in nas povabila, naj jo ohranimo v lepem spominu. Kot bi verjetno slutila, da bo šla kmalu za njo!

Pogrebno mašo smo darovali 14. maja 2025 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju. Naša cerkev vseh svetih je bila nabito polna, kot že dolgo ni bila. Še nekaj ljudi je v dvorani spremljalo prenos iz cerkve. Pri sv. maši je somaševal g. Michael Williams, župnik iz Camdena, kjer Baričina hči Mojca poučuje v katoliški šoli. Zapeli so naši pevci, pevci iz župnije St. Columbkille v Corrimalu in solistka Tasha Hodges. Imeli smo sončen majski dan, brez ledenih mož, do nas imajo dolgo pot. Otroci so mami spregovorili v slovo. Barica in Lojze počivata na pokopališču Lakeside – Kanahooka pri Wollongongu.

p. Darko Žnidaršič OFM

+ MIRANDA TULL, r. GROPAJC **(* 22.9.1932, + 25.3.2025)**

Na praznik Gospodovega oznanjenja, 25. marca 2025, je odšla k Očetu Miranda Tull.

Miranda se je rodila 22. septembra 1932 v Dolini pri Trstu. V otroških in dijaških letih se je večkrat borila za Slovence in za naš materin jezik, prebivala v dijaškem domu in ohranjala vezi z domačo družino. Leta 1954 je pripotovala v Avstralijo. Poročila se je z Italijanom Giuseppejem Tullom. Rodila sta se jima sinova Denis in Franko, oba sta si ustvarila družini. Mož Giuseppe je umrl leta 2005.

Miranda je delala različna dela, zaposlena je bila kot prevajalka. Dolga leta je bila naša cerkvena pevka pri slovenskih svetih mašah v Wollongongu. Slovenski rojaki so se zbirali k svetim mašam že v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, najprej v katedrali sv. Franciška Ksaverija, nato v kapeli doma starejših Villa Maria (danes te kapele in doma ni več) in od leta 1982 v cerkvi vseh svetih v Wollongongu - Figtreeju, ki so jo kupili in uredili slovenski rojaki. Miranda je rada in veliko pomagala, poskrbela za prevoze z avtom, rada se je udeleževala prireditev, mladinskih – slovenskih koncertov in tudi slovenskih maš in slovesnosti v Sydneyu, kamor je pripeljala sorojake. Vedno je navdušeno držala družbo pokonci, pripovedovala spomine in ohranila pristno tržaško slovensko govorico. »Da bo vedno tako, kot je pri nas v Dolini!« je rada dejala. Vsakih nekaj let je obiskala Tržaško, Slovenijo in Italijo, še pri skorajšnjih devetdesetih! Rada je šla na romanja, doma redno na Svete Višarje in celo v Medjugorje! Pri nas v Avstraliji pa v Penrose Park. Kmalu ni mogla več domov, ne na Tržaško, ne v Wollongong. Bolezen je napredovala. V bolnišnici sem jo obhajal in mazilil in ji dejal: »Vsak dan dodajte prošnjo Jezusu: 'Jezus, pomagaj mi, da pridem srečno domov.' Vsak dan boste bližje temu dnevu.« Zadnje leto je živela v domu starejših Uniting Farmborough v Unanderri. Umrla je v bolnišnici v Wollongongu. V sredo, 2. aprila 2025, smo darovali sveto mašo zanjo v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju - Wollongongu in se poslovili od nje v kapeli na pokopališču Lakeside – Kanahooka. Po sv. maši in pogrebem obredu je bila upepeljena. Naj ji sveti večna luč!

p. Darko Žnidaršič OFM

KAPELICA & MEMORIAL STONE WORKING GROUP

Consulate of Slovenia in NSW
Wed, Nov 26, 2025

Dear p. Darko,

Following our conversation today, below is my summary after speaking with you and Walter.

Walter discussed with VOSA and they will put this on their radio program, and also in the VOSA weekly Notice. Tania is calling me 10am tomorrow to do an interview for the radio about this.

Kapelica/Memorial Stone Working Group

Invite interested people who want to participate (not just talk and give opinions) and be involved in a Working Group to organise.

Maintenance of the Kapelica

Installation of a memorial stone tablet at Rookwood Slovenian Lawn 2 to memorialise all priests and nuns who served at St Raphael's.

Suggestion for the Working Group members

Organisations/Associations - Possible representative from each organisation

Self nomination

People interested in working on this project can contact Mark Stariha on 0404464727 or by email to slovenian.consulate.nsw@gmail.com.

Suggestions to mention this project through

p. Darko – Masses, Nedelja, Rafael, Misli

VOSA Radio and VOSA Weekly notice for those that might be interested

Note: this could be a wide community activity to help bridge some of the issues we have in our community.

Suggested Working Group tasks

Investigate funding the works

Donations.

NOTE: p. Darko suggested 'in lieu of flowers donate to...' Not sure where he saw this applying. (Note: At the Funerals people donate for Masses and other intentions or renovations.)

Individuals?

Grants

Clubs?

Slovenian or Australian Government grants?

Kapelica

Maintenance Scope of Works

Obtain quotes for maintenance

Engage persons to complete works

Monitor quality and completion of works

Memorial Stone Tablet

Design of tablet

Location of tablet

Confirm layout of names, DOB and DOD on tablet

Note: P. Darko will supply a full list

Obtain Quotes for the tablet

Engage supplier

Monitor quality and completion of product and installation

Kind regards

Mark Stariha,

Mark Stariha | Honorary Vice Consul for the Republic of Slovenia

M: 0404 464 727 | E: slovenian.consulate.nsw@gmail.com

The envelopes will be provided.

Return this envelope to St Raphael's Slovenian Mission

OR mail to St Raphael Centre, Reply Paid 280,

Merrylands NSW 2160

OR bank transfer to:

Account name: ST RAPHAEL'S BUILDING FUND

Reference: Kapelica – Your name

BSB: 062202 Account number: 00902052

800-LETNICA SMRTI SV. FRANČIŠKA ASIŠKEGA

Frančiškovi bratje in sestre smo vstopili v zadnje leto obletnic sv. Frančiška Asiškega. Letos. 3. oktobra bo minilo 800 let od njegove smrti oziroma rojstva za nebesa. Ta jubilej bo zaznamovalo več odmevnih dogodkov, tako pri nas kot po svetu. Med drugim so od 1. do 5. postne nedelje prvič javno na ogled posmrtni ostanki tega priljubljenega svetnika.

Razmislek o večnem življenju

Od leta 2023 se vrstijo 800-letnice, ki so zaznamovale Frančiškova zadnja leta zemeljskega življenja. V prvem letu, 2023, smo praznovali jubilej potrjenega Vodila in prvih jaslje v Grecciu. Naslednje leto, 2024, so bila v ospredju znamenja Kristusovih ran, ki jih je prejel Frančišek. Lani, 2025, smo se spominjali Hvalnice stvarstva. Letos pa je v ospredju Frančiškov prehod iz zemeljskega v večno življenje. Provincial minoritov p. Milan Kos je ob tem dejal: „V tem letu želimo Frančiškovi bratje ne razmišljati samo o Frančiškovi smrti, ampak predvsem o večnem življenju, ki si ga je Frančišek tako želel in ga tudi dosegel, saj vemo, da je med množico svetih.“

Radijski misijon in skupne duhovne vaje

Provincial kapucinov br. Primož Kovač je dodal, da bodo Frančiškovi bratje in sestre najprej „*skupaj na radijskem misijonu. Imeli bomo skupno praznovanje 800-letnice smrti sv. Frančiška. Ob tej priložnosti bomo imeli skupne duhovne vaje za vse brate in sestre Frančiških redov.*“ Poleg skupnih dogodkov vsaka redovna skupnost pripravlja svoj program praznovanja.

Frančiškov odmev na Brezjah, 25. junija 2026

Na Brezjah ob dnevu državnosti, 25. junija, pripravljajo posebno praznovanje z naslovom Frančiškov odmev 2026. Po sv. maši bo **duhovno-kulturni program**, v katerem želijo povezati glasbene ustvarjalce, recitatorje in druge umetniške ustvarjalce. Podobnih srečanj, ki bodo povezala frančiškane, kapucine, minorite, klarise in druge sestrške skupnosti, pa Frančiškov svetni red, bo zagotovo še več.

V središču jubilejnega leta pa bo tako imenovani **“transitus”** - spomin Frančiškove smrti oziroma prehoda v večnost, ki ga praznujemo 3. oktobra. O njem je frančiškanka Marijina misijonarka s. Mojca Korošec povedala:

“Zagotovo si želim, da bi še enkrat podoživela to, kako se je to zgodilo tam pri Porciunkuli, kako je Frančišek umiral. Kako so bili bratje okoli njega. Sestre gredo rade na transitus v eno od župnij, kjer delujejo Frančiškovi bratje. Meni je zelo blizu ta dogodek, ta prehod, ko se Frančišek poslavlja, prehod, ki ga podoživljamo.”

Kapucin br. Jožko Smukavec pa si od jubilejnega leta želi, da „bi dobili malo več tega okusa, nebeškega. In da bi znali iz njega živeti.“

Molitev neposredno pred relikvijami

Tudi v Assisiju se bodo skozi vse leto vrstili dogodki, ki želijo približati svetnika ljudem

današnjega časa. Kot smo omenili, so od 22. februarja do 22. marca verniki lahko molili neposredno pred relikvijami sv. Frančiška. Njegovo telo so vzeli iz groba v kripti in ga položili v spodnjo cerkev bazilike ob vznožju papeškega oltarja.

(Prim. <https://radio.ognjisce.si/sl/294/novice/41397/letos-bo-minilo-800-let-od-smrti-svetega-franciska-asiskega.htm>)

DEKRET

OB OSMEM STOLETJU SMRTI SV. FRANČIŠKA ASIŠKEGA - RAZGLASITEV POSEBNEGA JUBILEJNEGA LETA S PRIPADAJOČIMI POPOLNIMI ODPUSTKI Rim, 13.1.2026

“Ohranite spomin na našega očeta in brata Frančiška, v slavo in čast Tistemu, ki ga je naredil velikega med ljudmi in ga povzdignil med angeli. Molite zanj, kakor je sam prosil pred svojo smrtjo, in molite k njemu, da Bog lahko z njim deli svojo sveto milost.”
(Pismo brata Elija vsem provincam reda, ob smrti sv. Frančiška, 7)

Medtem, ko so sadovi milosti rednega jubilejnega leta 2025, v katerem smo bili vsi spodbujeni, da postanemo romarji upanja, ki ne razočara, še vedno aktualni in učinkoviti (prim. Rim 5,5), se k temu kot idejna nadaljevanja doda nova priložnost za veselje in posvečevanje: osmo stoletje srečnega prehoda (transitusa) sv. Frančiška Asiškega iz zemeljskega življenja v njegovo nebeško domovino (3. oktober 1226).

V zadnjih letih so se zgodili tudi drugi pomembni jubileji, povezani s Frančiškovim življenjem in deli: 1223 – ustvaritev prvih jasic v Grecciu; 1224 – stigmatična izkušnja na gori La Verna, skoraj novem Kalvarijskem prizorišču, dve leti pred njegovo smrtjo; 1225 – kompozicija Hvalnice stvarstva, himne sveti lepoti stvarstva.

Leto 2026 bo tako pomenilo vrhunec in izpolnitev vseh preteklih praznovanj: to bo leto sv. Frančiška, v katerem bomo vsi poklicani, da po zgledu serafskega patriarha postanemo sveti v sodobnem svetu.

Čeprav pod nebom ljudem ni dano nobeno drugo ime, razen ime Jezusa Kristusa, Odrešenika človeštva (prim. Apd 4,12), je res enako izjemno, da je prav v 12. in 13. stoletju – v času t.i. svetih vojn, popuščanja morale, nerazumljenega verskega navdušenja – “sonce zasvetilo svetu” (Dante Alighieri, Božanska komedija, Raj, XI, 50.): Frančišek, ki je iz bogatega trgovčevega sina postal ubog in ponižen, resnična Kristusova podoba na zemlji, prinašajoč svetu otipljive primere evangelijskega življenja in pravo sliko krščanske popolnosti.

Naše lastno obdobje – obdobje, v katerem je krščanska dobrota pogosto opešala, kjer se nevednost širi kot nemoralnost, kjer mnogi bolj kot medsebojnemu spoštovanju med narodi dajejo prednost sebičnim interesom, kjer virtualna realnost pogosto prevladuje nad resničnim življenjem in kjer je mir negotov in oddaljen – prav tako kliče k temu, da po zgledu Frančiška – posnemamo Kristusa in ne spodnašamo namenov nedavnega Svetega leta, temveč naj se upanje, ki nas je vodilo kot romarje, spremeni v gorečnost in

živo ljubezen do bližnjega.

“Po tem hočem spoznati, ali ljubiš Gospoda in mene, njegovega in tvojega služabnika, če boš delal tole: da bi ne bilo nikoli nobenega brata na svetu, ki bi se pregrešil, kolikor bi se največ pregrešiti mogel, pa bi potem, ko bi se ozrl v tvoje oči in iskal v njih usmiljenje, odšel, ne da bi se ga ti usmilil” (Sv. Frančišek Asiški, Pismo ministru, 9).

S temi izjemnimi besedami, zapisanimi v pismu ministru, sveti Frančišek ne le deli tolažbo in nasvet anonimnemu bratu, temveč predvsem oriše in poudarja temeljni koncept usmiljenja, ki je neločljivo povezan s konceptom odpuščanja in odpustka. In prav odpustek, znani »asiški odpustek« ali »porcijunkulski odpustek«, je papež Honorij III. z izjemnim privilegijem, ki ga je neposredno podelil Frančišku in tistim, ki so po spovedi in obhajilu 2. avgusta obiskali starodavno cerkvico v bližini Assisija, zgrajeno 800 let prej na »majhnem koščku zemlje« (od tod ime Porcijunkula).

Z enakim velikodušnim navdušenjem in veseljem, ki ga je svetnik, ko je videl, da je Kristusov namestnik uslišal njegovo molitev, izžareval na množico, prisotno pri posvetitvi Porcijunkule, ko je oznanjal podeljeno milost, njegova svetost papež Leon XIV., minister naše vere in našega veselja, določa, da se od 10. januarja 2026, ki sovpada z zaključkom rednega jubileja, do 10. januarja 2027 razglasi posebno leto svetega Frančiška, v katerem lahko vsak verni kristjan, po zgledu svetnika iz Assisija, sam postane vzor svetosti življenja in stalna priča miru.

Za popolnejšo dosego navedenih namenov Apostolska penitenciarija s tem odlokom, izdanim v skladu z voljo vrhovnega papeža, ob letu svetega Frančiška, podeljuje popolni odpustek pod običajnimi pogoji (zakramentalna spoved, evharistično obhajilo in molitev po namenih svetega očeta), ki se uporablja tudi za duše v vicah:

1) članom:

– Frančiškove družine prvega, drugega in tretjega reda, redovnega in svetnega;
– ustanov posvečenega življenja, družb apostolskega življenja in javnih ali zasebnih združenj vernikov, moških in ženskih, ki spoštujejo Vodilo svetega Frančiška ali se navdihujejo nad njegovo duhovnostjo ali kakor koli ohranjajo njegovo karizmo;

2) vsem vernikom brez razlike, ki se bodo z duhom, odmaknjenim od greha, udeležili leta svetega Frančiška tako, da bodo kot romanje obiskali katero koli frančiškovsko samostansko cerkev ali bogoslužni kraj kjer koli na svetu, posvečen svetemu Frančišku ali povezan z njim iz kakršnega koli razloga, in tam pobožno sledili jubilejnim obredom ali preživeli vsaj primerno obdobje v pobožni meditaciji in molili k Bogu, da bi se po zgledu svetega Frančiška v njihovih srcih prebudili občutki krščanske ljubezni do drugih in pristne želje sloge in miru med ljudmi, ki bi se zaključili z Očenašem, veroizpovedjo in prošnjami k blaženi Devici Mariji, svetemu Frančišku Asiškemu, sveti Klari in vsem svetnikom Frančiškove družine.

Starejši, bolni in tisti, ki zanje skrbijo, pa tudi vsi, ki zaradi resnih razlogov ne morejo zapustiti svojih domov, lahko še vedno prejmejo popolni odpustek, če niso navezani na greh in nameravajo čim prej izpolniti tri običajne pogoje. Duhovno se lahko pridružijo jubilejnim praznovanjem leta svetega Frančiška in usmiljenemu Bogu darujejo svoje molitve, bolečine ali trpljenje svojega življenja.

Da bi olajšali to priložnost za prejem božje milosti po moči ključev Cerkve, ta penitenciarija odločno prosi vse duhovnike, redovne in svetne, ki imajo ustrezne sposobnosti,

da se s pripravljenostjo, velikodušnostjo in usmiljenim duhom dajo na voljo za obhajanje zakramenta sprave.

Ta odlok velja za leto svetega Frančiška, ne glede na kakršne koli nasprotno določbe. Dano v Rimu, s sedeža Apostolske penitenciarije, 10. januarja 2026, na predvečer praznika Gospodovega krsta.

L. + S.

Prot. No. 03069/2025-1360/25/I

PREJEM ZAKRAMENTOV

PRVO SV. OBHAJILO

MARKUS in MAYA ČRNČEC, sin in hči Rudija in Tanye, r. Andrejaš, sta prejela prvo sv. obhajilo v župnijski cerkvi sv. Tomaža Akvinskega v Springwoodu, NSW, v soboto, 22.11.2025. - Čestitamo!

ZOJA DRAKSLER, hči Andreja in Andreje, r. Kerševan, je prejela prvo sv. obhajilo v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu, ACT, v nedeljo, 15.2.2026. - Čestitamo!

NAŠI POKOJNI

IVAN KRUPIČ

R. 20.9.1941 Draga, ŽU Sinji Vrh pri Vinici

U. 7.11.2025 Prince of Wales Hospital, Randwick, NSW. Pogrebni obred 5.12.2025 v Nurses War Memorial Chapel, Little Bay. Nato je bil pokojnik upepeljen.

EDVARD PIRŠ

R. ... 1940 Šmarje pri Jelšah

U. 21.11.2025 Towradgi, NSW. Sv. maša 3.12.2025 v župnijski cerkvi sv. Janeza Vianneya v Fairy Meadow. Pokopan je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

FRANCI RAJK

R. 2.9.1948 Bojanja vas, ŽU Radovica

U. 5.12.2025 Catholic Care - Lewisham Nursing Home, Lewisham, NSW. Pokojnik je bil upepeljen in cerkveno pokopan v najožjem družinskem krogu.

DRAGO GRAČNER

R. 8.7.1932 Maribor.

U. 15.12.2025 Concord, NSW - bolnišnica. Sv. maša 19.12.2025 v kapeli Kristusovega vstajenja v Mavzoleju v Rookwoodu. Pokopan je v tamkajšnji grobnici.

PEPCA JURŠE, r. FORNEZZI

R. 18.7.1933 Ribnica na Pohorju

U. 5.12.2025 Canberra, ACT. Sv. maša 18.9.2025 v župnijski cerkvi sv. Benedikta v Narrabundah. Pokopana je na pokopališču Gungahlin.

IDA MIGLIAZZI, r. NADOH

R. 25.5.1941 Misliče, ŽU Vreme

U. 25.12.2025 Taree, NSW - bolnišnica. Sv. maša 14.1.2026 v župniji Presv. Imena Jezusovega v Forsterju, NSW. Pokopana je bila 15.1.2026 na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

KRISTINA ROLIH

R. 31.5.1982 Melbourne, VIC

U. 1.1.2026 Carlingford, NSW. Sv. maša 16.1.2026 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bila pokojnica upepeljena.

EMILIJANA – MILENA FISCHER

R. 1. 1. 1939 Maribor

U. 22. 1. 2026 Sydney. Pogrebni obred
2.2.2026 v krematoriju Rookwood, West
Chapel. Pokojnica je bila upepeljena.

KATARINA MENIČ, r. CENČIČ

R. 22. 11. 1930 Borjana

U. 24. 1. 2026 Merrylands. Sv. maša
9.2.2026 v naši cerkvi sv. Rafaela v Mer-
rylandsu. Po molitvah v kapeli Mother
of Mercy v Rookwoodu je bila pokojnica
upepeljena.

FRANČIŠKAMRAMOR, r. FLAJNIK

R. 4.5.1933 Perudina, ŽU Vinica

U. 4.2.2026 Alkira Gardens Nursing
Home, Miranda, NSW. Sv. maša 12.2.2026
v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu.
Pokopana je tam na starem slovenskem
pokopališču.

JOSIP CAR

R. 4. 8. 1936 Griče, ŽU Lipnik, Hrvaška

U. 10. 2. 2026 Whiddon Eastern Park
Nursing Home, Glenfield, NSW. Sv. maša
17.2.2026 v naši cerkvi sv. Rafaela v Mer-
rylandsu. Pokopan je na starem slovenskem
pokopališču v Rookwoodu.

MARTIN SIMČIČ

R. 27.10.1930 Gorica - Gorizia

U. 9.2.2026 Ryde, NSW - bolnišnica.
Pogrebni obred 3.3.2026 v naši cerkvi
sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je
na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v
Rookwoodu.

FRANC PEČOVNIK

R. 3.12.1933 Zg. Vižinga, ŽU Vuhred

U. 28.2.2026 Nepean Hospital, Penrith,
NSW. Sv. maša 10.3.2026 v naši cerkvi
sv. Rafaela. Pokopan je na slovenskem
pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

IVAN RUDOLF

R. 25.10.1941 Sp. Ključarovci, ŽU Velika
Nedelja

U. 7.3.2026 Wollongong, NSW -
bolnišnica. Pogrebni obred 17.3. v ožjem
družinskem krogu. Nato je bil pokojnik
upepeljen.

Ivan je bil dolga leta predsednik Sloven-
skega kluba Planica Wollongong, zvest
rojak in bralec pri naših svetih mašah.
Sorojakom je bil v veliko oporo. Naj mu
Bog obilo poplača njegovo skrb in dobroto!

p. Darko

Ivanovi domači so se zbrali k sv. maši zadušnici v Kamniku, ki jo je daroval p. Ciril 17.3.2026.

Davorin Ravljen:

ŠIMEJ IZ ROŽA

4.

Mladinska povest iz koroških krajev

(Mladinska Matica J. U. U., Ljubljana 1937)

Ko se oče Mohor proti poldnevu truden vrne domov, je bolnica še vedno v drgetu. Šimej sedi ob njej in šklepetajočih zob ga mati pohvali očetu.

“Skuhal mi je čaja, odleglo mi je.”

Zdaj lahko Šimej zapusti izbo, da oče dopove materi, kako je opravil. Spodaj v kuhinji se suče dekla, namršena in huda, ker ima s kuho in s pospravlilom čez glavo opravka. Matjaž z velikansko brezovo metlo čisti dvorišče, že davno je tudi položil živini. Tako je sklenil, da čez praznike ostane pri Mohorjevih, potrebna je njegova pomoč.

Nebo se je zvedrilo. Izmed oblakov spet kuka sonce na zasneženo pokrajino. Prav nič toplote ne premore, ali njegova zlata luč je kakor prijazen smehlaj v žalostni uri, kakor vesel opomin, da bo nekoč spet prisijala pomlad. Tisočeri biseri se iskrijo po hribu in gozdu.

Šimej se domisli nečesa: v gozd je treba iti h krmišču, da bo tudi srnjad preskrbljena za praznike. Oprta si koš sena, poišče solnice. Obut v visoke škornje in s kučmo na glavi stopa v zasneženo gozdno kraljestvo. Le redko se oglasi sinička, dobrovoljno ščebetajoča zaradi lepega zimskega dne. Lahkoživi črni kos poskakuje med grmičevjem. Stare smreke stoje neme in ponosne, kakor da so v cerkvi. Razrasli bršljin se vzpenja čez skalo v večnem zelenju. Na majhnih kopninah se kaže tudi mah, sočno zelen, - o, tu ga bo Šimej nagrebel za jaslice in vanj zataknil pastirce in ovčke, angelce in popotne ljudi, na sredi pa bo stala betlehemska štalica...

Šimej se je preboril po debelem snegu do krmišča. Potna rosa mu hladi čelo, nedopovedno toplo mu je pri srcu. Šumi dišeče seno v njegovih rokah, ko ga skrbno polaga v krmilnico, da ga bo srnjad čim lažje pulila izza grabelj. Natika solnice in se previdno ozira okrog, saj ve, da bo vonj sena in soli hitro privabil gladno srnjad v bližino... Izza grmičja pokuka drzna glava srnjaka Bavsa. Daleč zadaj, kolikor more razpoznati Šimnovo sokolje oko, se kakor nevesti obirata in se z glavicama sklanjata dve lepi sinici. Šimej tenko zapiska, potem pa rahlo, zateglo zakliče:

“Ciic! ... No, kod se pa skrivaš, potepuh!”

Zdajci priskaklja ljubka živalca izmed smrečja na jaso. Srednje velik srnjaček s prvimi lepimi rogljički, žametno črnega mokrega gobčka in neznansko zvestih, ljubeznivih oči - to je Cic, gozdni potepušček. Ko se je pomladi čisto drobcen izgubil od matere, ga je našel oče Mohor in ga prinesel domov. Tri mesece sta ga privajala, potem pa spet izpustila.

“Cic, tak pridi vendar blizu!” ga povabi Šimej. “Tak pridi že, na, cukrčka imam za tebe. Da boš vedel, nalašč za tebe sem ga smuknil v žep, ko sem mami kuhal čaj. Sem, k meni, Cic! No, ti bom vse povedal. Moja mama bolna leži. Cic, jaz pa sem še na tebe

misllil, ko sem ji stregel. Pridi, pridi, Cic!”

Tako je Šimej gozdu in svojemu ljubčku potožil bolest. Srnjakove oči ga gledajo radovedno vprašujoče in poredno. Naposled rjava glavica trikrat pokima, kakor da je razumela pobičevo pripovedovanje. Zaupljivo se premaknejo tanke nožice. Cic priskaklja in vzame Šimnu sladkorček z dlani... Potem še drugega, še tretjega. O, spet sta stara, ljuba prijateljaja!

“Zdaj pa nimam več, Cic, žep si mi izpraznil, požeruh. Pa še k senu stopi in k solnicam! A jutri bo sveti večer, Cic. Ne bo ti treba stradati. Če pritisne mraz, pridi spet do naše hiše. Le pridi!”

Cic odstopi za dva, tri korake, pa spet trikrat pokima, da se mora Šimej na glas zasmejati. Saj to bi pa bilo res imenitno, če bi srnjaček Cic prišel na sveti večer v goste!

Ob Šimnovem smehu, ki je srebrno zazvenel v gozdno tišino, je odskočil Cic kakor drobceno žrebe.

Na božično bilo, na dan pred božičem, ko je bil velik post, sta Matjaž in Šimej hitela napravljati jaslice v kotu nad mizo, kjer je Bogek doma. Vse je šlo lepo po sreči. Iz papirja narezani pasitrčki so bili še lanski, dobro ohranjeni, le nekaj jih je bilo treba nadomestiti z novimi, ker so jih obgrizle miške. Mahu sta naložila na slamo, da se je hribček spenjal visoko pod leseni črni križ. Prav tam gori na vrhu se je blestelo papirnato obzidje betlehemskega mesta. In štalica, kjer je v jaslicah ležal Jezušček z razprostrtima ročicama, ob njem pa Jožef in Marija, angeli, pastirci in oslek in volek, je bila doma izdelana, lepo s slamo pokrita, v stene pa je bilo vdeleno modro in rumeno steklo, da se je vsa notranjost štalice prečudno lepo svetlikala, ko je Šimej za poizkušnjo prižgal večno lučko. Šimnu je kakor v pravljici mineval dan, ko je Matjaž sproti pripovedoval spomine na mlada leta, na božičevanje pri tujih ljudeh, na božične šege nekaterih hribovskih krajev po Koroškem, o jaslicah, kar jih je videl najlepših, velikih in izrezljanih. Sebe je pohvalil, kako je nekoč v domačem kraju Djekšah za božič razdril budilko: porabil jo je tako, da so z njeno pomočjo koračili okrog hleva pastirci in trije kralji, dekle in hlapci, v hlevu pa sta kimala oslek in volek. Sveti Duh z razprostrtimi pisanimi perotmi in s košatim repom, ki se je po pavje svetlikal kakor mavrica, je bil na nitko pripet, nitka pa je tekla po vzvodih tja do vrat in se je golobček nad jaslicami premikal in plaval v zraku, kadar je kdo stopil v hišo. Čudežno je bilo to napravljeno, razvedelo se je o tem po fari in na sam sveti dan so ljudje od maše in po večernicah prihajali gledat čudno lepe jaslice.

Takole vsako uro je v hišo stopil gospodar Mohor. Bled je bil, neprespance noči so mu izpile kri iz koščenih lic. Vsakikrat ob njegovem vstopu sta Matjaž in Šimej umolknili. Skrb, ki je zavladala na Mohorjevini, je bila kakor nevidna mora, ki je legla vsem prebivalcem te domačije na prsi in jih je mučila.

“Kako pa gospodinja?” je povprašal Matjaž in si je sam odgovoril: “Vstala, kako pa, še ne bo, napačno bi bilo. Naj le ne bo v skrbeh, storili bomo, da bo vse prav.”

“Oh, da!” je samo vzdihnil Mohor, se vsedel k peči na klop, prekrizal roke med kolenoma, se zazrl v tla, pogledal potem proti jaslicam in se spet dvignil, nemiren in zaskrbljen:

“Takšen božič! Kaj neki smo se pregrešili?”

“Ej, Mohor, mene poslušaj: velikim grešnikom da Bog veselo in razuzdano živeti, da jih potem na mah neusmiljeno s svojo šibo potare; pravičnike pa zdaj in zdaj preizkuša in jim po vsaki taki preizkušnji srečo vrne...”

Že se je približal večer, v peči je z burkljami in loparjem ropotala dekla, jemala je potico in kruh iz peči. Tudi mizjak, veliki rženi božični kruh s križem čez hrbet, ki ga mora gospodinja speči za božič, je bila ona vmesila. Prijeten vonj se je širil iz kuhinje v vežo. Šimej in Matjaž sta opravila pri jasliah, pospravila sta še v sobi. Gospodar je že našel kadilo, ki je vonjalo in se dimilo kakor pri veliki maši. Matjaž pa je snel kropilnik in je dotočil blagoslovljene vode, vzel je še vejico rožmarina, jo vmočil in pobožno sledil gospodarju. Šli so okrog domačije, pogledali so v hlev in na glas molili rožni venec. Gospodar je pokajal, Matjaž blagoslavljal, kakor da je mežnar strogo resnega gospoda od fare. Z molitvijo so se vrnili v hišo in pokleknili pred jasliah. Šimej je prižgal večno lučko. Drobní plamenček je rahlo utripal.

Potem so se napotili vsi po stopnicah navzgor h gospodinjí. Tiho so stopali in vendar je ropot težkega obuvala odmeval po veži in po vsej hiši. Sveča je brlela na javorovi mizi blizu postelje. Bolnica je močno upadla v obraz, prelepe rjave oči so se vročično svetile pod visokim, kakor vosek bledim čelom. Vdano je prenašala bolezen. Kakor da je prav nič ne gane molitev na sam sveti večer za njeno zdravje in za srečo domačije, je rahlo trepetaje s suhima ustnima odgovarjala polglasno na Matjaževo žebranje.

Ko je bila molitev opravljena, so vsi voljno sledili besedam bolne gospodinjí, ki je velela: “Zdaj pa lepo povečerjaite in potem se k polnočnicam odpravite. Le eden naj ostane za varuha doma. Ali boš ti, Mohor?”

“Bom, Marjeta.”

Dasi ni bila hudo mrzla noč, sta Šimej in Matjaž obula v škornje debele, doma pletene nogavice in še sta noge ovila s cunjami. Stisnjena vsak v svojo kamižolo, s kučmama na glavi, Matjaž s plamenico v rokah, sta koračila po snegu v dolino. Skrivnostno svečan je bil ta pogled v sveto noč... Na nebu zvezde, po pobočjih premikajoče se plamenice. Črni gozdovi so oživelí v njihovem svitu in spokojna dolina se je zdela vsa razgibana, vsa v pričakovanju nečesa velikega in lepega. Farni zvon je zapel, pel je, pel, pa spet utihnil. A daleč od nekod s severne strani je prizvanjalo močno bučanje, Kakor je šinil vetrc, tako so bili ti zvoki zdaj močnejši, določnejši, zdaj upadajoči, gubeči se v prostranstvo.

Matjaž je postal - bila sta prav sredi poti do fare, na majhnem prevalu blizu stare tepke, odkoder je bil najlepši razgled po dolini - v svitu plamenice so mu sijale oči, ko je pogledal fanta in mu rekel:

“Čuj, Šimej, tako poje zvon v Svatnah! Ali slišiš, kako udarja! Polno in doneče: bam - bam, bam - bam... Kaj ne bi, ko je iz samega brona in srebra vlit. Prisluhni, to je veliki gosposvetki zvon!” - -

Poslušala sta. Vedno določneje, vedno razločneje je udarjalo od nekod daleč na njuna pozorna ušesa.

“Še nikoli ga nisem slišal,” je tiho rekel Šimej.

“Zato pa poslušaj zdaj, da ga boš pomnil! Le redkokdaj ob polnočnicah - kadar je sveta noč tako mirna in jasna in kadar piha ugoden vetrc od severa - le takrat doni gosposvetki zvon do spodnjega Roža.”

Počasi sta drsela nizdol po hribu. Redkejšé so bile njune besede, oba sta še vso pot z

enim ušesom prisluhovala, ali še poje v Svatnah, pri Gospe Sveti...

To je bil Šimnu redek, naravnost posvečen doživljaj. Še dosti se ni brigal pri polnočnicah za lepo petje in za svečano opravilo pred oltarjem. Truden, vendar neznansko srečen se je vračal z Matjažem domov. Spet sta šla sama, plamenica jima je polagoma že ugašala, toda v jasni noči sta dobro videla pot in nasproti jima je žarelo okno izbe, kjer je ležala mati.

Že sta stopila na dvorišče, ko je v bližini nekaj zašumelo. Šimej, ki je stopal prvi, je pozorneje pogledal. In njegovim bistrim očem ni ušlo, kako je z dvorišča planil proti gozdu mlad srnjak.

“Ciic ... Ciic... Ali si res ti, srnjaček moj? ... Matjaž, Matjaž - pogledjte ga! Prišel je! In zdaj beži, tepček! O, ti tepček! Najslajšega sena bi mu vrgel, o, pa mi pobegne v sveto noč! ...”

Ko so minili božični prazniki, se je Matjaž spet odpravljal od hiše. Gospodar ga je še zadrževal, tudi Šimej ga je milo gledal, ga cukal za rokav in mu mežikal, naj le še ostane. Toda pri Matjažu je bilo vse zaman. Kakor že tolikokrat, je rekel tudi to pot:

“Jaz sem kakor popotna ptica. Le da se ptice selijo samo dvakrat v letu, jaz pa preneka-teri dan.”

Ko si je oprtal culo, v katero je bil naložil velik kos mizjaka, pogače in mesovja, si je mrmraje prepeval: “Jaz pojdem pa doli za Drav’co...”

Tako za pot pripravljen je še krevsal po stopnicah v gornjo izbo, da se poslovijo od gospodinje.

“Voščim ti zdravje, Marjeta, da boš v novem letu spet tako podpirala tri ogle te domačije, kakor si jih držala doslej!”

“Pa požebrajte zame, Matjaž, ko vas bo pot privedla mimo cerkve.”

“Bom, Marjeta. Prestopim Dravo, grem čez Humperk in zavijem na Žihpolje. Tam bom šel okrog oltarja, Marijo poprosim, rada usliši.”

“Bog lonaj, Matjaž, pa kmalu se spet oglasite.”

“Kdor pride v gosti, ga je v treh dneh zadosti. Ali ne, Marjeta? Prišel bom, ko boste že pozabili, da sem bil za božič v nadlego.”

Tako je govoril zaradi lepšega, ko je sam najbolje vedel, da je povsod po slovenskih domačijah na Koroškem vsako uro dobrodošel Poslavljal se je, blagoslavljal hišo in je Šimna trepljal po ramenu. (N. d., 23-29.) (Nadaljevanje prihodnjč.)

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ 2026

SYDNEY - MERRYLANDS - SV. RAFAEL

NEDELJA, 22.3.: 5. POSTNA NEDELJA: Ob 9.00 DRUŽINSKI KRIŽEV POT, OB 9.30 DOPOLDNE SV. MAŠA.

CVETNA NEDELJA, 29.3.2025: SV. MAŠA Z BLAGOSLOVOM ZELENJA IN PASIJONOM BO OB 9.30 DOPOLDNE. BLAGOSLOV BO V CERKVI.

VELIKI ČETRTEK, 2.4.: SV. MAŠA OB 5.00 POPOLDNE IN MOLITVENA URA.

VELIKI PETEK, 3.4.: OBREDI GOSPODOVEGA TRPLJENJA OB 3.00 POPOLDNE. Ta dan ni sv. maše.

VELIKA SOBOTA: BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL OB 2.00 IN OB 5.00 POPOLDNE. VELIKONOČNA VIGILIJA BO OB 7.00 ZVEČER - PO SV. MAŠI BO BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA: VSTAJENJSKA PROCESIJA IN SV. MAŠA OB 8.00 ZJUTRAJ. BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL.

VELIKONOČNI PONEDELJEK: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE IN NATO PIRHOVANJE.

WOLLONGONG - FIGTREE - HRVAŠKA CERKEV MARIJE KRALJICE

(7-9 Bellevue Road, Figtree, NSW 2525)

NA VELIKO NOČ, 5.4., BO SV. MAŠA OB 12.00 - OPOLDNE IN BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL. V nedeljo, 12.4., ne bo sv. maše!

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od maja do septembra ob 4.00 popoldne.

OPOZORILO: Na cvetno nedeljo nimamo več sv. maše!

CANBERRA - GARRAN - SV. PETER IN PAVEL

SV. MAŠA BO NA VELIKO NOČ, 5.4., OB 6.00 ZVEČER IN BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL.

ZLATA OBALA - GOLD COAST, QLD

VELIKONOČNA SV. MAŠA BO V NEDELJO, 12.4., OB 11.00 DOPOLDNE V KAPELICI MARIJE POMAGAJ V MARIAN VALLEY. TAKRAT NAS BO OBISKAL VELEPOSŁANIK REPUBLIKE SLOVENIJE V AVSTRALIJI G. MARKO HAM IZ CANBERRE. Po sv. maši in srečanju bo skupno kosilo in srečanje z g. veleposlanikom.

SV. MAŠA ob 17. OBLETNICI KAPELICE MARIJE POMAGAJ - naš osrednji romarski shod bo v soboto, 12.9. Sv. maša v Marijini cerkvi ob 11.00 dopoldne, nato gremo v procesiji h kapelici. Označimo si datum že zdaj!

SV. MAŠA V NOVEMBRU: V SOBOTO, 14.11., OB 11.00 v kapelici Marije Pomagaj in molitve za rajne rojake. - Če bo kakšna sprememba, se obvestimo.

p. Darko

Dobrote in nasveti:

KOSTANJEVIŠKI PRESNIC

Staro pecivo iz frančiškanskega samostana Kostanjevica pri Novi Gorici

Testo: 50 dag moke, 25 dag masla, 20 dag sladkorja, 2 jajci.

Nadev:

5 dag rozin, namočenih v mešanici iz kozarčka žganja in kozarca belega vina,
6 dag mandljev, ki smo jih oparili in olupili,
6 dag drobno narezanih ali zmletih orehovih jedrc,
4 dag pinjol,
6 dag krušnih drobtin,
6 dag drobno narezanega kandiranega citronovca,
6 dag masla,
2 zmečkani nageljnovi žbici,
muškatni orešček,
cimet,
naribana limonina in pomarančna lupina,
maslo za pekač,
stepen rumenjaki za premaz zavitka.

Pri sobni temperaturi zmehčano maslo penasto zmešamo z jajci, dodamo sladkor in na koncu moko. Testo zavijemo v folijo in damo za najmanj eno uro v hladilnik, da počiva.

Medtem med seboj pomešamo vse sestavine za nadev, tudi tekočino, v kateri so se namakale rozine.

Na pomokanem prtu razvaljamo testo in po njem vzdolžno naložimo nadev. Testo zavijemo v zvitek, zvitek pa v spiralo. Zavitek večkrat prebodemo, da bo uhajala para, in ga pečemo približno eno uro v ogreti pečici pri 180°C.

p. Boštjan Horvat OFM

Dobra volja naj velja!

DIREKTOR STOJI pred uničevalcem dokumentov (shredder-jem) s šopom papirjev v rokah. Mimo pride uslužbenka in vpraša: "Lahko kaj pomagam?"

Direktor: "Moja tajnica je na bolniški, pa ne vem, kako to deluje?"

"Preprosto", pravi uslužbenka, "Vtaknete papirje v režo in poženete stroj."

Ko sta naredila, direktor reče: "Pa je res preprosto. In kje so zdaj kopije?"

PLANINEC SE JE IZGUBIL v gorah in poklical gorsko reševalno službo.

"Pomagajte, izgubil sem se!"

"Kje točno ste?" ga vpraša reševalec.

"Ne vem! Če bi vedel, ne bi bil izgubljen!"

KMET PELJE KRAVO po ozkem mostu. Na drugi strani ga pričaka policist.

"Gospod, kaj ne veste, da je tukaj prehod samo za pešce?"

"Gospod policaj, dobro pogledjte mojo kravo, pa boste videli, da je tudi ona peška in ne kolesarka!"

FRANC KOŠIR, ZNAN TROBENTAČ, PEVEC IN HUMORIST v ansamblu bratov Avsenik, in njegova žena Tatjana sta bila oba igralca v gledališču. Franc Košir je pripovedoval:

"Bil sem še mlad fant, ko sem dobil svojo prvo vlogo. Povedati sem moral en sam stavek: 'Njega še zmeraj ni.' Toda imel sem tako hudo tremo, da mi ni in ni šlo. Šepetalka mi šepetala: 'Njega še zmeraj ni.'"

Potem sem pa rekel: 'Njega še zmeraj ni' in dodal: 'Bo že prišel!'"

ROMANA IN LOVRO PIJETA KAVO in sedita na terasi.

Romana pravi: »Vse, kar moj sin napiše, ljudje berejo z največjim zanimanjem.«

»Res? Kaj pa piše — romane?«

»Ne — jedilne liste.«

NOVI VOJAKI PRIDEJO služiti vojaški rok. Poročnik jih postroji in se predstavi:

»Moj priimek odgovarja mojemu karakterju. Pišem se Kamen in sem trd kot kamen! To si zapomnite! Zdaj se predstavite še vi! Povejte svoje ime, priimek, poklic!«

Prvi vojak odgovori: »Peter Kovač, kamnosek!«

MOŽ IN ŽENA že nekaj časa nista govorila drug z drugim. Sporazumevala sta se samo še s sporočili na listkih papirja.

Nekoč mož zvečer izroči listek, na katerem je pisalo: »Zbudi me ob petih.»

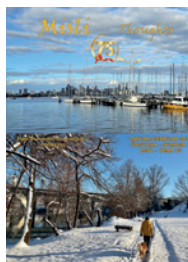
Zjutraj se je zbudil ob deveti uri in našel na nočni omarici listek: »Ura je pet. Vstani!«

UČITELJ VPRAŠA MARIJANO: »Marijana, kaj veš o zlatu?«

Učenka molči. Učitelj jo vpraša: »Zakaj nič ne odgovoriš?«

»Zato, ker je molk zlato.«

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

MISLI, izhajajo že 75. leto.

List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$ 60.

Naslov: MISLI, P.O. Box

3200, Kew VIC. 3101;

☎ (03) 9853 7787; **e-mail:**

slomission.misli@gmail.com,

<https://glasslovenije.com.au>

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži, prihaja po letalski pošti.

Cena izvida je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija;

☎ 0011 386 1 360 2830;

<http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je

glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR).

Revija izhaja šestkrat letno. Vzdržujemo jo s prispevki.

Naslov: Prešernov trg 4,

1000 Ljubljana, ☎ 0011

386 1 242 9300, **faximile**

0011 386 1 2429 313

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: g. Marko Ham

☎ (02)6290 0000, **fax:** (02)6290 0619.

Poštne pošiljke: Embassy of the Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O' Malley, ACT 2606. <http://canberra.veleposlanistvo.si>

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE:

Rojaki v NSW in ACT se naročite na Veleposlaništvu, dokler ne bo imenovan nov častni konzul.

V QLD: dr. Jurij Karlovšek, M. +61410668462

E: slovenian.consulate.qld@gmail.com

Pomoč bolnikom in umirajočim
0409 074 760

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov.

Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila idr.

VELIKA NOČ 2026

»KRISTUS JE VSTAL, KRISTUS JE VSTAL!

VSTANIMO TUDI MI! Iz greha in strasti

z Božjo močjo! Sveta velika noč

bodi nam vsem v pomoč!

ALELUJA, ALELUJA, ALELUJA!«

(Filip Terčelj)

Vstali Gospod prihaja k nam, da gremo res za njim kot velikonočni kristjani.

Odprimo mu in odgovorimo na njegovo povabilo.

VESELO VELIKO NOČ VAM VOŠČIMO

P. DARKO IN ROJAKI

100-LETNICA ROJSTVA P. VALERIJANA

Sv. maša v cerkvi sv. Frančiška v Šiški, 24.1.2026,
ob 100-letnici rojstva + p. Valerijana Jenka.

P. Valerijan z otroci ob praznovanju 80-letnice, 8.1.2006.